

רעיא מהימנא

רעיא מהימנא

ועוד ובראשי חדשיכם אמרו רבנן דמתניתין, דכד הוּוּ  
מקדשין ירחין על פי בית דין, הוּוּ משיאין משואות  
בראשי ההרים, והוּוּ אמרין פְּזָה רָאָה וקדש. לזמנין  
סהרא הוּוּ פְּגוּוּנָא דא U הוּוּ מסתפלא לעילא בקרנא.  
ולזמנין מסתפלא לתתא כגוּוּנָא דא N לזמנין מסתפלא  
למזרח פְּגוּוּנָא דא C לזמנין למערב פְּגוּוּנָא דא כ לזמנין  
לדרום ולזמנין לצפון והאי איהו כ אסתפלותרה דילה  
לשית סטרין דכליל לון תפארת דאיהו ו' גדולה גבורה  
תפארת. נצח הוד יסוד.

ועוד ובראשי חדשיכם - אמרו  
חכמי המשנה, שכאשר היו  
מקדשים חדשים על פי בית דין,  
היו משיאין משואות בראשי  
ההרים, והיו אומרים: פְּזָה רָאָה  
וקדש. לפעמים היתה הלבנה  
פְּדָגְמָא זו U היתה מסתפלת  
למעלה בקרניה. ולפעמים  
מסתפלת למטה פְּדָגְמָא זו N  
לפעמים מסתפלת למזרח פְּדָגְמָא  
זו C לפעמים למערב פְּדָגְמָא זו  
כ. לפעמים לדרום, ולפעמים  
לצפון, וזוהי אות כ, ההסתפלות  
שלה לששה צדדים שפוללת  
אותם התפארת, שהיא אות ו',  
גדלה גבורה תפארת נצח הוד  
יסוד.

נקודא דנגיד עליה מלגו, והיא חכמה. והיא חוט  
דאסחר עלה, איהו כתר. והיא נקודא איהו  
לזמנין עטרה, ולזמנין פסא, למיתב עליה, לזמנין  
שרפרף להדום רגליו.

נקודה שמושכת עליה מבפנים  
היא חכמה. ואותו החוט הסובב  
עליה הוא כתר. ואותה הנקודה  
היא לפעמים עטרה, ולפעמים  
פסא לשבת עליה, לפעמים  
שרפרף להדום רגליו.

ואמאי אתקריאת לבנה. על שם לבון ההלכה, דאיהי  
מלגו, (תהלים מה) פל פבוּדָה בת מלך פנימה.  
ובאשא דבינה דנחית עלה איהי מתלבנת. ורזא דמלה,  
(ישעיה א) אם יהיו חטאיכם פשנים פשלג ילבינו. ומאי  
דהות אדני דנא, סומקא בגבורה, דתמן בינה. אתלבנת  
מסטרא דחסד, דתמן חכמה, ואתהדרת יהוה.

ומדוע נקראת לבנה? על שם  
לבון ההלכה, שהיא מבפנים,  
(תהלים מה) פל פבוּדָה בת מלך  
פנימה. ובאש הבינה שיוּרד עליה  
היא מתלבנת. וסוד הדבר - (ישעיה  
א) אם יהיו חטאיכם פשנים פשלג  
ילבינו. ומה שהיתה אותיות אדני  
דין, אדמה בגבורה, ששם הבינה  
- התלבנה מצד החסד, ששם  
חכמה, וחררה אותיות יהוה.

ומה גרים לאתהפכא מדינא לרחמי צדיקים גמורים  
דסיהרא מסטרא דעץ הדעת טוב ורע, איהי קליפא  
דיליה חשוכא, אם בהרת שחורה, היא יצר הרע, שפחה.  
(ויקרא יג) ושפלה איננה והיא כהה, ולית לה מדילה, אלא  
ההוא חוט דנהיר בה, דאיהו לנה לה בליליא, דאיהי  
גלותא. ואתעבר מנה ביממא, דאיהו עלמא דאתי, דביה  
(מלאכי ג) וזרחה לכם יראי שמי שמש צדקה ומרפא  
בכנפיה.

ומה גרם להתהפך מדין  
לרחמים? צדיקים גמורים,  
שהלבנה מצד של עץ הדעת טוב  
ורע, הקלפה שלה היא חשך, אם  
בהרת שחורה, היא יצר הרע,  
שפחה. (ויקרא יג) ושפלה איננה, והיא כהה. ואין לה משלה אלא אותו חוט שמאיר בה, שהוא  
לנה אותה בלילה, שהיא גלות. ועובר ממנה ביום, שהוא עולם הבא, שבו (מלאכי ג) וזרחה לכם  
יראי שמי שמש צדקה ומרפא בכנפיה.

אבל סיהרא דעץ החיים, ההיא נקודה דלגו מנה, איהי  
שפחה. (ויקרא יג) ושפלה איננה, והיא כהה. ואין לה משלה אלא אותו חוט שמאיר בה, שהוא  
לנה אותה בלילה, שהיא גלות. ועובר ממנה ביום, שהוא עולם הבא, שבו (מלאכי ג) וזרחה לכם  
יראי שמי שמש צדקה ומרפא בכנפיה.

אבר' הלבנה של עץ החיים, אותה נקדה שבפנים ממנה, היא כמקור המעין שאין לו הפסק.